

Високий відсоток загального білка містить молоко, що постачається ТОВ “Піщанське”, с. Піщана (3,5 %). Найменший відсоток загального білка у молоці становить 3,2 %. Цей показник не є найгіршим, так як вміст білкових речовин у молоці може коливатися від 2 до 4,5 %

Титрована кислотність свіжовидоеного молока, як правило, становить 16–18 °Т. Показник кислотності досліджуваних проб молока, що представлені в таблиці, відповідають даним вимогам. Кислотність молока більше 18 °Т, вважається підвищеною, низька ж кислотність (менше 16 °Т) свідчить про захворювання тварин, або про фальсифікацію молока.

Для визначення термостійкості молока проводили аналіз за алкогольною пробю. Проби молока витримали алкогольну пробу і таке молоко може бути використане для виготовлення молочних продуктів.

Висновки. 1. Досліджуване молоко виражається добрими органолептичними показниками. Воно має переважно білий колір, приємний, специфічний запах, солодкуватий смак та однорідну консистенцію.

2. За фізико-хімічними властивостями молоко відповідає вимогам ДСТУ 3662–97 “Молоко коров’яче незбиране. Вимоги при закупівлі”.

УДК 636.2.034

Павленко І.В., студентка II курсу ОС Магістр, спеціальність ТВППТ

Науковий керівник – Лихач А.В., кандидат с.-г. наук, доцент

Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна

СТАН ВЕДЕННЯ ГАЛУЗІ СКОТАРСТВА В УМОВАХ ТЗДВ “ПІВДЕННИЙ КОЛОС” НОВООДЕСЬКОГО РАЙОНУ

Загальновідомо, що молочне скотарство – провідна галузь тваринництва, яка забезпечує значну частину валової продукції сільськогосподарського виробництва, повноцінне харчування населення, рівномірне надходження коштів протягом року, а також сприяє підвищенню родючості ґрунтів. Однак, молочне скотарство нашої країни останнім часом перебуває у складному становищі. Основною перешкодою, яка стримує розвиток галузі, є відсутність економічної зацікавленості товаровиробників, адже вкрай низькі закупівельні ціни не відшкодовують витрат на виробництво молока.

В період спеціальної технологічної (виробничої) практики нами був проведений аналіз стану ведення галузі скотарства в умовах ТЗДВ “Південний колос” Новоодеського району, що і стало метою нашої наукової роботи. Для реалізації зазначеної мети нами було вивчено наступне коло завдань: дослідження системи та способу утримання корів, годівлі і напування корів, ведення племінної роботи і комплектування стада, доїння та обробки молока, ветеринарно-санітарних умов.

Станом на поточний рік у господарстві нараховується 404 голови великої рогатої худоби червоної степової породи, в тому числі 179 гол (45 %) – корови, 30 (7 %) – нетелі, 22 (5 %) – бички 2015 року народження, 61 (15 %) – бички 2016 року, 45 (11 %) – бички 2017 року, 67 (17 %) гол – телички 2017 року. Утримання корів стійлово-пасовищне, прив’язне. Взимку корови знаходяться весь час у корівнику, а влітку більшу частину дня – на пасовищах, де вони поїдають

достатню кількість зелених кормів, що зумовлює їх високу продуктивність, а також скорочує затрати на роздавання кормів. Прив'язне утримання передбачає стійла з ланцюговим прив'язуванням.

Для годівлі тварин використовують корми власного виробництва. У літній період використовують таку схему зеленого конвеєру: зелена маса жита – сорго – редьки маслянистої – кукурудзи – люцерни у кількості 20 кг/гол. Також до раціону дійних корів в цей період входить пивна дробина – 5 кг/гол. Необхідно відмітити, що загальна поживність літнього раціону не відповідає потребам норм, що негативно впливає на молочну продуктивність.

У свою чергу, у зимовий період в добовий раціон корів входить: силос житній або кукурудзяний – 35 кг, сіно люцернове – 5 кг, макуха соняшникова – 3 кг. Оцінка зимового раціону свідчить про те, що раціон корів незбалансований майже за всіма показниками, тільки суха речовина знаходиться в нормі. Дуже великі нестачі крохмалю (74,36 %) та цукру (52,25 %), тому пропонується вводити до раціону корів дерть ячмінну та кормову мелясу.

Крім того, одним із значних недоліків всіх раціонів є відсутність кухонної солі. При її нестачі у корів погіршується апетит, порушується використання поживних речовин, особливо білку, знижується молочна продуктивність, жирність молока, відтворювальна функція.

Племінна робота в господарстві спрямована на створення високопродуктивної худоби червоної степової породи з підвищеним надоем та вмістом жиру в молоці.

Штучне осіменіння проводиться ректоцервікальним способом, спермою облицьованою в гранулах.

На виробництво молока належним чином впливає механізація процесів доїння, годівлі і водонапування.

Доїння корів здійснюється на прив'язі у стійлах з використанням доїльної установки АДМ-8 зі збиранням молока в переносні відра. Молоко охолоджується за допомогою холодильного обладнання фірми *Delaval* місткістю 1800 л. Молоко кількістю 1,2-1,3 т реалізують на Баштанський сирзавод.

Корми роздають кормороздавачем КТУ-10, для напування корів використовують індивідуальні напувалки. При роздачі кормів не враховують фізіологічний стан тварини, рівень її продуктивності, що призводить до неефективного використання наявних запасів кормів, зниження молочної продуктивності корів.

Таким чином, проаналізувавши стан введення галузі скотарства у базовому господарстві, пропонуємо:

- покращити умови утримання та годівлі тварин з урахуванням статевих груп, фізіологічного стану;
- для підвищення продуктивності праці замість доїння в переносні відра доцільно укомплектувати установку і збирати молоко через молокопровід, що сприятиме зниженню витрат праці на виробництво 1 ц молока;
- збалансувати раціон за основними показниками і застосовувати мінерально-вітамінні премікси, щоб поліпшити збалансованість раціонів за основними дефіцитними елементами живлення;
- покращити санітарно-гігієнічні умови.